

for Tiden undlader at stille de ellers nødvendige Ændringsforslag til det oprindelige Lovforslag.

Til Begrundelse af Ændringsforstågets enkelte Paragrafer skal Udvalgets Flertal, med Forbehold af yderligere Forklaring under den mundtlige Forhandling i Thinget, navnlig fremhæve Følgende:

Til § 1. At Hustruen, saaledes som Forholdet hidtil har været her til Lands, staar under sin Ægtemands Formynderskab, og forsaavidt er paa Linie med begges fælles Børn under en vis Aavalder, tør vel formenes at være en Følge af, at den paagjældende Lovgivning hidrører fra en Tid, da Opfattelsen af Kvinden var en anden end nu til Dags, og da man i det Hele troede det bedst for hende at gaa i Ledebaand fra Buggen til Graven. Efter at Loven for en Menneskealder siden har tillagt den ugifte Kvinde Myndighed, endog paa samme Vilkaar som Manden, er gift Kvindes Ummyndighed en paafaldende Uregelmæssighed. Naar en allerede fuldt myndig Pige eller Enke gifter sig, virker Ægtefæbet for hende som Ummyndiggjørelse. — Urime-ligheden heraf træder paa den grelleste Maade frem, naar Døttrene opnaa fuld Myndigheds Alder og forblive i Hjemmet, medens deres Moder er og bliver umyndig. At Ketten og Afgangen til Erhverv og Næringsdrift bliver en Følge af Indtrædelse i Myndighed, er vel en Selvfølge.

Med Hensyn til § 2 har der her-fket nogen Meningsforskjel i Udvalget om, hvorvidt Ægtepagter, foruden at kunne oprettes før, tillige bør kunne indgaa under Ægtefæbet. Ægtepagt kan jo indgaa i den Hensigt at berøve Kreditorer Afgang til at nyde Fyldestgjørelse i den Del af Fællesboet, der ved dets Deling bliver Hustruens Part. Udvalgets Flertal har derfor ment, at man i dette Tilfælde ikke burde blive staaende ved Konkurslovens Afkræftelsesregler (jfr. Skiftelovens § 68), men at burde sikkre Kreditorernes Ret ved den i Paragrafens sidste Punktum givne Bestemmelse, der formenes at yde den i saa Henseende fornødne Betryggelse. Naar dette

sker, formener Flertallet, at der ikke bør lægges Ægtefællenes Hindringer i Veien for at oprette Ægtepagt ogsaa under Ægtefæbet, saaledes som det jo allerede nu kan ske og jævnlig sker, idet den nu fornødne Bevilling i Reglen ikke nægtes. Forholdene kunne under Ægtefæbet undergaa mangefulde Forandringer, der kunne gjøre Oprettelsen af Ægtepagt ønskelig. Manden kan være mindre stillet til at bestyre Formuen, f. Ex. paa Grund af Driftfældighed, eller han kan paa Grund af længere Tids Bortrejse ønske at udstyre Hustruen med Myndighed i hans Sted o. s. v.

Ændringsforstågets § 3 er tilbøel affattet efter det i den nye norske Lov af 29de Juni 1888 om Ægtefællers Formuestilling givne Mønster. Ifølge deraf vil Særeie, enten for en af Ægtefællerne eller for dem begge, kunne stiftes ved Siden af eller foruden Fællesie, naar saadant forøvrigt ikke er i Strid med den øvrige Lovgivning, forsaavidt begge Ægtefæller derom kunne enes. Det bør fremhæves og betones, at den Grundsætning, som herved hævdes, nemlig Frihed og Overenskomst mellem Ægtefællerne, formenes at kunne fjerne enhver Betænkelse. Under den Meningsforskjel og Uenighed, man i vore Dage forefinder om, hvilken Ordning af Formueforholdene i Ægtefæbet der er den bedste, synes det ønskeligt, at der overlades Ægtefællene selv frit Valg til at prøve de forskellige Ordninger, der i den nyeste Tid ere bragte i Forslag ved den offentlige Drøftelse, men tilbøel hidtil ere uprøvede. — Muligvis kan der da ad denne Vej uddanne sig Retsfædvaner, der kunne blive veiledende for Lovgivningen i Fremtiden. Her vil da være Plads for Forsøg paa at forene det bestaaende Formuefællesskab med Grundsætningen om Ægtefællernes Eigestilling, enten saaledes, at hver af Ægtefællerne alene kan paadrage Fællesboet Forpligtelser, eller saaledes, at der kun ved fælles Beslutning kan raades over dette. Der bør være den samme Frihed til at ordne Forholdet, som nu findes med Hensyn til Interessentfæbkontrakter,